

paa ingen Maade have havt den Andeel, som andre Mænd her i Landet.

Forfaavidt den ærede Landstingsmand har talt om, at man burde have Lov til at skyde Rovfugle paa sin Eiendom, da hører dette rigtignok ikke til de Punkter, Udkastet indeholder; dette har aldeles ladet Forholdet staae uberørt, og der er i nuværende Jagtanordnings § 12 fastsat, at Enhver indenfor Grændserne af sin Eiendom maa dræbe Rovfugle, saa at noget Duffe i denne Henseende nu vel ikke kan have. Men, lige saalidt som der i dette Udkast handles om Rovfugle, ligesaalidt handles der om Jægermesterne, som den ærede Landstingsmand søgte at fremføre endeel Ytringer imod, og jeg skal derfor heller ikke gaae ind derpaa, saameget mere som det er Finansministeren, under hvem disse Embedsmænd henhøre, og, hvis den ærede Landstingsmand maatte have nogen Anse imod deres Embedsforelse, saa vil han vel paa en anden Maade kunne fremføre den.

Som det af den ærede Ordfører er blevet erkjendt, at der kan være store Betænkkeligheder ved at gaae den Bei, som Commiteens Majoritet er gaaet ind paa, nemlig at give Fæstterne i Almindelighed Ret til at fordrø Jagtretten afløst, saaledes er dette endnu fremdeles min Mening, og navnlig kan jeg ikke nægte, at, hvad der er anført af en anden æret Landstingsmand (Dreyer) om, hvorledes dette Forhold vil stille sig med Hensyn til Huusfæstterne, vistnok ogsaa fortjener megen Opmærksomhed. Det er vistnok ikke urimeligt, at Udvalgets Forslag kunde give nogen Anledning til, at Fæste paa Huse blev indskrænket, og at Bedkommende kunde foretrække Leie. Imidlertid vil jo denne sidste Betænkkelighed tabe sig noget, naar man vil stille sig paa det Standpunkt som Commiteens Majoritet har sat sig paa, nemlig, at det ingenlunde er enkelte Fæsttere, der skulde kunne fordrø Jagtretten afløst, men kun en saadan Andeel af Fæstterne paa et Gods, som kan repræsentere deres Pluralitet, altsaa idetmindste Halvparten af dem, og at da ved denne Beregning Halvdeelen af Hartkornet lægges til Grund er vistnok fuldkommen rigtigt. Noget Andet er det, hvad der ogsaa er antydet af et æret Medlem af Comiteen (Stampe),

at det ikke er en Selvsølge, at det Bederlag, som hver Enkelt kommer til at udrede, just skulde være at fastsætte efter Hartkornet, men ogsaa efter deres Jorders særlige Veliggenhed med Hensyn til Skovene og deslige. Jeg troer vistnok, der kan opfaastes mangen grundet Indvending, navnlig fra Retsstandpunktet, eller det theoretiske Standpunkt, mod den Bei, som Comiteens Majoritet i sit Forslag har betraadt; men jeg finder for Liden, saalange intet Forslag til Indskrænkning i denne Bei foreligger af noget Medlem, og der altsaa heller ikke foreligger Andet end Udkastet — og Ingen kan jo tvivle om, at det fra Ministeriets Side fastholdes saaledes, som det er foreslagt — mindre Anledning til, ved at fremkalde Retsbetænkkeligheder, at angribe den Bei, Comiteen har foreslaaet, og som har fundet saamegen Anklang her i Salen. Men, hvis man vil følge denne Bei, og man troer det kan lykkes at gennemføre den, da maa det vistnok skee ganske saaledes, som Comiteen har foreslaaet, og at gaae videre og overdrage Retten til at fordrø Afløsning til de enkelte Fæsttere, er Noget, som bestemt ikke vil kunne gennemføres; thi da vilde en Enkelt, paa hvis Lod der faldt en meget stor Jagt, kunne fordrø Jagtretten afløst til sin Gaard, og derved tilføie Godsieren en ganske overordentlig stor Skade, idet Afgang til Bederlag fra de andre Gaarde vilde ophøre; thi han vilde ofte være istand til at bortskyde saameget af Bildtet, at ingen af de Andre vilde finde Anledning til at gaae ind paa Afløsningen. Det er saaledes vistnok ganske rigtigt, at, hvis man vil gaae den Bei, Udvalgets Majoritet har foreslaaet, bør man ogsaa holde sig paa den, og gaae frem paa den af det dragne Blis.

Ogholm: Dersom jeg havde næret nogen Tvivl om Rigtigheden af den Beslutning, Udvalget er kommet til med Hensyn til ikke at foretage nogetsomhelst Skridt eller Bestræmning eller reise nogen Discussion angaaende § 1 af det foreliggende Udkast, vilde jeg ved et Foredrag, som vi have hørt fra den anden Side af Salen om dette Punkt, være bleven overbevist om, hvor høist ønskeligt det var, saavel at Udvalget saaledes afholdt sig derfra, som at dette Punkt ikke bragtes til videre For-